

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srrodę dnia 18 Lutego v.s. 1820 roku

Obserwacje	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau	Wiatry	Odmia. w powie.
meteorologi- czne.	dn. 16 średnia.	27 cal. 8, 7, lin.	— 1, 8 stopn	Zachodni	Pogoda
	dn. 17 średnia.	27 — 7, 8, —	— 6, 3 —	Wschodni	Pochmurno
	dn. 18 godz. 7	27 — 6, 0, —	— 6, 0 —	Wschodni	Pochmurno

WIADOMOSCI KRAJOWE

Przy gazecie petersburskiej akademickiej z dnia 6 lutego załączone było udzielne obwieszczenie następujące:

„Cesarskiego domu wychowania Rada opiekuńska sankt-petersburska, przez niniejsze obwieszcza o nastalym, za potwierdzeniem Cesarza Jegomości, Najwyższym Najjaśniejszey Cesarzowej Jejomości, *Maryi Teodorowny*, naczelną zwierzchność mającey nad domami wychowania, rozkazuje, w brzmieniu następującem:

1) Na ewikoyą wiosek za złożeniem o pewności świadectw podług ostatniej rewizyi, odtąd na przyszłość od chwili otrzymania tego rozkazu, wydawać z kass składowych na pożyczkę na ewikoyą nieruchomości majątków także summy, jak się wydają na ewikoyą majątków wielko-rossyyskich, to jest: po sto pięćdziesiąt rubli na każdą rewizyyną duszę płci męskiej, z terminem na lat dwanaście, i w mało-rossyyskich, białoruskich i przyłączonych od Polski guberniach, a mianowicie: czer-nihowskiej, półtawskiej, witebskiej, mohilewskiej, kijowskiej, podolskiej, wołyńskiej, mińskiej, wileńskiej i grodzieńskiej.

2) Pożyczki te czynić z terminem na dwanaście lat, z opłatą w pierwszych dwóch latach zwyczajnych procentów z góry corocznie, a w dalszych dziewięciu latach procentu po dziesiątej części i procenta również na przyszłość na dług pozostały do zupełnej jego opłaty.

3) Na tej zasadzie wydawać summy na pożyczkę z pierwszeństwem dla nowo-pożyczających, którzy nie są jeszcze dłużni do kassy składowej.

4) Z dawniejszych dłużników, którzy są już winni kassie składowej, mogą korzystać z tego nowego postanowienia tylko akuratni w opłacie, w widoku nowej pożyczki na 12 lat, z warunkiem, że z summy przypadającej do wydania na liczbę dusz już zastawionych, podług nowego postanowienia wytrąca się cały dług oparty już na tej liczbie dusz, a zatem i po zatrzymaniu przypadających od nowej pożyczki procentów reszta wydaje się pożyczającemu gotowizną. Rozumie się, iż jeżeli taka przezastawa czynić się będzie przed nadejściem terminu pierwszej pożyczki, do którego opłacone procenta z góry, tedy w nich czyni się stosowny rozrachunek podług zwy-

czaynych prawideł i samo przezastawienie nie inaczej, jak podług świadectw, wydanych podług ostatniej rewizyi.

5) Również dłużnicy, którym wydane kopie świadectw na ewikoyą, gorzałczanego dostarczenia, albo dostarczenia sukna dla woyska, z nowego tego postanowienia korzystać nie mogą, dopóki nie powrócą wydanych im kopii świadectw.

Dalszy ciąg Ukazu J. C. M. o kolonistach zadunayskich. (Ob. N. 20).

8) Przychońcy, którzy w czasie tureckiego rządu osiedli na obywatelskich gruntach, podległych rządowi i prawom Mołdawii, przenosząc się na grunta skarbowe, powinni zostawić gospodarskie swe zabudowanie na własność dziedzica ziemi, jeżeli tylko będzie dowiedziono, że były zabudowane na rachunek właściciela ziemi. 9) Po upłynieniu lat ulgi, ci z przechodców, dla których podług 3go i 4go artykułów są one przeznaczone, również, jak i rodowici mieszkańcy, pomiędzy nimi żyjący, od początku roku 1820, obowiązani od każdej familii wnosić do skarbu corocznie po siedmdziesiąt *lew*ek, i podług tego, jak podlegają i niemieccy koloniści po upłynieniu lat ulgi poziomemu i innym podatkom, z warunkiem, że z tych pieniędzy będą już zaspakajane ziemskie powinności, które się dopełniają w ogólności przez mieszkańców obwodu bessarabskiego. 10) Za grunta, które w okręgu swoich osad, prócz przeznaczonej na każdą familiją proporcji, będą się znaydowały, pobierać po dwadzieścia *par* od każdej dziesięciny, nie wyłączając i lat ulgi. 11) Przechodcom w okręgu ich osad dozwolnić mieć wolną sprzedaż wina i wódki, i żadne zadzierżawienia w okręgach ich bydź nie mają. 12) Zaymowane przez nich ziemie, do skarbu należące, rozdzielić teraz dla dogodności na cztery okręgi, podług podanej przez generała porucznika *Łazowa*, a tu załączonej wiadomości; główną zaś osadę, *Tabak*, zgodnie z życzeniem kolonistów, nazwać *Bolgradem*. 13) Starożyłców czyli rodowitych mieszkańców, w tych okręgach znaydujących się, połączyć do ich ogólnego składu, tak z przyczyny zamieszkania ich z dawnych lat w tych miejscach i rozmnożonych winnic i sadow owocowych, jako i dla pożytku ich w jednym miejscu z *Bulgarami*, rozciągając i dla nich

prawa kolonistów. 14) Rząd tych przechod-
ców ustanowić na ogólnych prawidłach admi-
nistracyi kolonistów, poddając ich kantorowi
bessarabskiemu kolonistów cudzoziemskich. 15)
Do kantonu naznaczyć jednego urzędnika z ty-
tułem towarzysza starszego członka, którego
obowiązkiem będzie, pod wiedzą kantonu mieć
bliższy nad kolonistami dozór i potrzebną o-
nich pieczę. 16) Około wykonania wszystkich
wyżej opisanych urządzeń polecić, sprawujące-
mu ministeryum spraw wewnętrznych uczynić
potrzebne rozporządzenie. (dokończenie nastąpi).

PRUSSY.

Berlin dnia 10 lutego. Dziś z rana okwa-
dransie na pierwszą skończyło się życie Jey
Królewicowskiej Mei Xiężney Anny Elżbiety Lu-
dwiki, wdowy po J.K. Mei Xiążęciu Ferdynandzie
Pruskim, urodzonej Xiężniczki Pruskiej. Daję
przedzającego była Xiężna zdrowa, lecz w no-
cy tknięta została apoplexyą, której skutkiem
nastąpił zgon tej dostojnej Pani, pogrążający
w głębokim smutku rodzinę Królewską. Z po-
tomstwa spleźonego w małżeństwie z Xiążę-
ciem Ferdynandem, oplakują tę stratę dwoje
żyjących dzieci, jako to, Jęgo Królewicowska
Mość Xiąże August Pruski, i Jey Królewicow-
ska Mość Xiężna Ludwika Pruska, małżonka
Xiążęcia Antoniego Radziwiłła, Namiestnika
Król. w W. Xięstwie Poznańskim. Dziś przy-
wziewa dwór królewski żałobę na dni 14,
za Jey Królewicowską Mość Xiężnę Ferdynan-
dową Pruską.

Najwyższy rozkaz gabinetowy oznaczający przy-
szłe stosunki głównej dyrekcyi towarzystwa han-
dlu zamorskiego. Z dnia 17 stycznia 1820.

Ostateczne teraz uregulowanie całkowite-
go długu rządowego i przyszła onegoż admi-
nistracya wymagają, ażeby oddziałowi instytu-
tu handlu zamorskiego, istnącego teraz pod
firmą głównej dyrekcyi towarzystwa handlu
zamorskiego, nadany był na przyszłość niezawisły,
odpowiadający potrzebne zakres działania.

Na uczynione mi więc w tej mierze przez
WPana przedstawienie postanawiam co nastę-
puje:

I Główna dyrekcyja towarzystwa handlu
zamorskiego z swojemi teraźniejszymi lub na-
stępnie jeszcze urządzić się mogącemi kantora-
mi, stanowi odtąd odrębny, od ministeryum
skarbu niezawisły, instytut pieniężny i handlo-
wy państwa.

II. Na szefa — który oraz jest królewskim
kommissarzem — mianuję rzeczywistego tay-
nego nadradzcę finansowego i dyrektora Ro-
thera.

Porucza mu się z nieograniczoną pełnomo-
cą, ale oraz z osobistą odpowiedzialnością,
szczególny styż działań tegoż instytutu.

III. Dyrektorowie i wszyscy urzędnicy tej
ustanowy są podległymi szefowi we względzie
załatwiania czynności urzędowych.

IV. Zakres ostatnich, a mianowicie działal-
ność instytutu, rozporządzam jak następuje:

1) Instytut ten zachowa niezmiennie swoją
dotychczasową, w kraju i za granicą zna-
jącą firmę:

„Główna dyrekcyja towarzystwa
handlu zamorskiego“

2) jak dotąd tak i w przyszłości trudni się
kupnem soli zamorskiej z Anglii, Fran-
cyi i Portugalii i dostawia onę w potrze-
bnych ilościach aż do najbliższych brze-
gom morskim magazynów do dalszego nią,
ze strony władz sprzedaży soli, rozrzą-
dzenia;

3) ściągają jak dotąd superaty z sprzedaży soli
w wschodnich i zachodnich Prusach, Li-
twie i Saksu na rachunek kass interes-
sowanych;

4) wszelkie za granicą na rachunek rządu,
jego kass i instytutów wydarżające się in-
teressa pieniężne bez różnicy — a nawet i
w kraju te, przy których nie można do-
brze obyć się bez współdziałania kupiec-
kiego — uskuteczniając odtąd będą przez
główną dyrekcyję towarzystwa handlowe-
go zamorskiego, na rekwizycję resp.
władz, za wynagrodzeniem kosztów zwy-
czaynych.

W szczególności nadają tej ustanowie wyłą-
czne prawo trudnienia się wszelkimi interessa-
mi, mającemi za przedmiot:

a) płacenie zaciągniętych za granicą długów
rządowych, tak co do kapitału jako też pro-
wizyi, na rachunek głównej administracyi
długów rządowych;

b) odbieranie pieniędzy rządowi z jakiego-
kolwiek bądź źródła za granicą do roz-
rządzenia przypadających, na rachunek
interessowanych władz administracy-
jnych, i

c) zakupowanie nieodbitie potrzebnych kra-
jowi płodów zagranicznych.

V Rząd ręczy zupełnie za przyymowane
przez ten instytut czynności i za wypływające
z nich dlań zobowiązania.

Ażeby jednak

VI. zawiadywanie instytutem odpowiada-
ło powyższym zasadom, oddaje się tenże pod
ogólny rząd nadzór, który stanowi złożone
z trzech urzędników curatorium. Stałym o-
negoż członkiem jest każdorazowy prezes ra-
dy stanu. Na teraz zaś mianuję członkami o-
negoż:

1) WPana,

2) Ministra stanu i generała - porucznika
Hrabiego Lottum,

3) Dyrektora bióra statystycznego, rzeczy-
wistego tajnego nadradzcę regencyjne-
go Hoffmann.

Curatorium zgromadza się co pół roku z przy-
braniem szefa. Ten przedstawia stan insty-
tutu i wszystkie w związku z nim będące in-
teressa, i zdaje ogólną sprawę ze wszystkich swo-
ich działań i toku rzeczy. Ustanowione przy-
tem uchwały zapisywane będą w protokoł do
dalszego stosowania się. Rewizyą rocznych ra-
chunków uskutecznią każdorazowy szef — pre-
zydent najwyższej izby obrachunkowej.

Poruczam WPanu podanie właściwą drogą
do wiadomości powszechnej tych moich usta-
nowień i dalsze ku wykonaniu onychże rozpo-
rządzenie. Berlin dnia 17 stycznia 1820.

Fryderyk Wilhelm.

Do Kanclerza stanu Xiążęcia
Jmci Hardenberga. (z gaz. poznań.)

FRANCYA.

(z gaz. berl.) Paryż, dnia 5 lutego. Król jest znowu słaby. — Król hiszpański doświadczył także lekkiego cierpienia podagry.

Z rozkazu królewskiego zgromadzi się jeszcze w tym tygodniu rada gabinetowa, na której, podług wszelkiego podobieństwa, projekt do prawa o wyborach będzie roztrząsany. Do tej nadzwyczajnej rady (wyraża *Monitor*) prócz ministrów należeć jeszcze będą Xiążę *Richelieu*, kanclerz Francyi, ministrowie stanu *Laine* i *Garnier* i radcy stanu *Mounier* i *Cuvier*. (Inne gazety mylnie o rzeczy tej donosiły).

Hrabia *St. Simon*, który w gazecie jednej nieprzyzwoicie o rodzinie królewskiej rozprawał, osądzony został na 3 miesiące więzienia i na zapłacenie kary pieniężnej 500 fr.

Centralną komisją w rzeczy budżetu wydatków składają PP. *Ganilh*, *Delessert*, *Froc de la Boulaje*, *Lastours*, *Magneval*, *Boin*, *Lafitte*, *Cornet d'Incourt* i Hrabia *Beugnot*. — Do komitetu zaś centralnego w rzeczy budżetu dochodowego wymieniają jako członków: PP. *Wendel*, *Laisné*, *de Villevesque*, Hrabia *Girardin*, *Tronchon*, *Bastarreche* (4ch imiona nie są jeszcze wymienione). — Komitet do prośb w tym miesiącu składają PP. *Mestadier*, *Paul de Chateaudouble*, generał *Foy*, *Rouchon*, *Poyfere de Cere*, *Chevalier-Lemore*, *Lascours*, *Voyer d'Argenson*, *Dubruel*. Weszło nanowo 365 petycyj dotyczących się karty konstytucyjnej i prawa o wyborach; prośbyte mają 46,484 podpisów. Na pierwszym publicznym posiedzeniu ma być zdawana sprawa względem tych prośb.

Ze zdania sprawy komitetu w rzeczy ostatecznego uwolnienia posiadaczy dóbr narodowych od wszelkich zobowiązań i obciążeń, okazuje się, że od roku 1808 nie zostało jeszcze ukończonych 20,000 artykułów, a od 45,000 obciążonych artykułów nie jest jeszcze uskuteczniła ostateczna wypłata, co skarbowi od 6 do 7 milionów franków przynieść powinno. Zdaniem komitetu jest: pozostawiać czas do 1 stycz. 1822 użyć na ukończenie tej likwidacji, ale udzielonego właścicielom dobrodziejstwa nie rozciągać do tych, którzy mają takie dobra narodowe przez zamianę lub zastawę.

Na posiedzeniu d. 2 t. m., P. *Benj. Constant* uczynił nader ważne wniesienie. Tycze się ono włożenia na ministrów odpowiedzialności, ażeby uchwalona przez izbę oszczędność, w ich wydziale, nie była wprowadzana samowolnie do innych przedmiotów, tylko do tych, które izba za zdolne do tego uznała.

Na témże posiedzeniu przypomniano prośbę 59ciu kawalerów legii honorowej, którzy dopominają się całkowitej pensyi, jaką im prawo z d. 15 marca 1815 zapewnia. Generał *Foy* uczynił z tego powodu uwagę, że o całości pensyi tych nie ma wzmianki w nowym budżecie, i radził, ażeby prośbę tę odesłać po raz piąty do ministra spraw wewnętrznych.

Użalanie się wielu osób osadzonych w więzieniu w *Libourne*, że już od 8 do 12 miesięcy siedzą w więzieniu, a nie byli jeszcze stawieni przed sądem, dała zdającemu sprawę powód do tej uwagi, że nie jest wprawdzie bez przykładu, aby sędziowie instrukcyjni nie opo-

zniali się bardzo z inkwizycją; trudno atoli wierzyć, ażeby użalający się mieli zostawać przez 8 do 12 miesięcy w takiej niepewności względem swego losu.

Minister spraw wewnętrznych rozesłał znowu posagi i popiersia dla różnych miast. Miasta *Alençon*, *Niort*, *Poitiers*, *St. Leu* i *Soissons* należą do tej liczby. *Angers* otrzyma popiersie marszałka *Brissac*, *Rhodz* popiersie marszałka *Trivulce*; *Gabrielle d'Estrées* dostanie się miastu *Laon*, a *d'Aguessrau* do *Limoges*, *Piron* i *Crebillon* pójdą do *Dijon*. Dotąd wszystkie te dzieła sztuki zgromadzone były w *Paryżu*.

Ze 38 osób raniionych przez pikerów, czterech tylko poznały krawczyka *Bizeul*; świadectwo dalszych nie było pewne. Nie tylko, że nie znaleziono żadnych spółwinowayców, ale i on sam nie przyznał się do winy, i chce założyć apelacyą. Dowody jednak są przeciw niemu tak jasne, że go patron słabo bardzo mógł bronić. Z całej zaś rzeczy okazuje się, że jeden tylko *Bizeul* dopuszczał się swawoli tej w *Paryżu*.

(z korr. hamb.) Poseł angielski, Lord *Stewart*, miał zawczora bardzo długą audyencyą u naszego Króla.

Generał porucznik *Gilly*, jeden z 19 zaocznie na śmierć osądzonych, powrócił tu z *Ameryki*, i stawiał się sam w wojskowym więzieniu.

Wyrokiem królewskim z d. 30 stycznia mianowani są: Baron *Talleyrand* prefektem departamentu *Aisne*, a Pan *Eymard* prefektem *Korsyki*.

Król mianował Barona *Portalis*, za 34 letnie wierne jego usługi, kawalerem legii honorowej.

Hrabia *Colbert* umarł tu d. 2 t. m.

W *Ruskim Inwalidzie*, z dnia 8 lutego czytamy: „Nieuznany za deputowanego Hr. *Gregoire* ogłosił drukiem list do obywateli departamentu *Izery*, gdzie był obrany, z którego przytaczamy następujący wyjątek: — „Tak my „wszyscy Francuzi chcemy tego prawa, tej „karty konstytucyjnej z zasadami, jakie u „twierdziła; ze skutkami, jakie z nich wypły „wają; z ustawami, które wszelkie dobro wspie „rają. Ileż to rzeczy sprostować, poprawić i „ustanowić żąda naród! Sąd przysięgłych; ko „dex karzący; postanowienia królewskie pra „wom przeciwne; prawa karcie przeciwne; „odpowiedzialność ministrów i innych agentów „rządu; powściągnięcie zamachów na wolność „sumnienia; nieprawne zakładanie duchownych „towarzystw; edukacyą publiczną; wprowadza „nie książek i dzienników obcych; gwałcenie „tajemnicy listowej na pocztach; wyznacza „nie pensyi niekiedy bez powodu słusznego albo „i takim, którzy utrapili oyczyznę, gdy jej od „mówiono tym, którzy jej służyli i bronili; „loterya, gry publiczne, nieprawne wybieranie „podatków, i t. d.; oto są rzeczy, których po „prawy wcale nie pragną żyjący z zaskarżeń, „paszkwilów, urzędów paszbrzuchowskich, albo „źle obsadzonych. Cito wołają na gwałt, wi „dząc, że się zanosi na wydarcie im ich lę „pu. Tylu popraw nie żądają ci, którzy wo „łali o ukaranie i katów, którzy znieważali „sam wybór wojowników naszych, zowiąc ich

„*lotrami z nad Ligéry, którzy wszelkich używali sposobów ku przeszkodzeniu, żeby nie wyjawiono srogich zamachów w Nismes, Awenionie, Lugdunie i Grenoble; którzy chcieli narzucić Francji konkordat szkodliwy i upokarzający; którzy przez subtelności o rozmaitych rodzajach własności rzucili postrach między nabywcami dóbr narodowych, odrętwili umowy handlowe, i sprawili obawę tamującą wszelkie działania handlowe we Francji. A gdy rewolucya ugruntowała wolność, i z nią tron, ważą się mówić, że się kontrrewolucji nie lękają!*“

P. Moureau, adwokat przy sądzie królewskim w Paryżu wydał pismo: o niezgodności żydowskiej wiary ze sprawowaniem praw obywatelstwa w rządach reprezentacyjnych.

HISZPANIA.

W gazecie rzyckiej, *Zuschauer*, czytamy z Paryża pod 5tym lutego: „Z Hiszpanii wiadomości są nie bardzo pomyślne. Słabiej nadzieja skłonienia rokoszanów do poddania się przez niedostatek żywności: gdyż w rękach swoich rzeczywiście mają magazyny przeznaczone dla wojska. *Caracca* jest także w ich rękach. *Journal de Paris* donosi, że garnizon przyłączył się do rokoszanów; a ci opanowali także 68działowy okręt *St. Julian*, który arsenałowi miał bronić, jedną fregatę i kilka czułów kabinierskich. Według innych mają oni uzbrajać te statki przeciw *Kadyxowi*, do którego od lądu przystąpić nie mogą. Posiadają też insurgenci zamek *Peero* nad ujściem.

Były wiadomości, że *Admirał Cisneros* szczególnie się był wymknął z niewoli buntowników i znajdował się na eskadrze. Rzecz ma się przeciwnie: jest on jeszcze jeńcem w *Cuaco*.

Paryżka gazeta *Constitutionnel* z dnia 4 zawiera list z *Madrytu* pod 25 stycznia, temi słowy zakończony: „Powiększa się liczba insurgentów, zamiast zmniejszania się; zimna ich krew w położeniu, w którym się znajdują, zadaje wiele do myślenia o nich i do wnioskowania. Gdy są panami arsenałów w *Caracca*, który prócz tego znakomitą jest warownią, przeto mało się mogą troszczyć o przybycie generała *Freyre*, który bez tego długo na siebie oczekiwać każe.“

Sevilla dnia 19 stycznia. Mało tu jest pieniędzy, mało źródeł posiłkowych, a żadnej ufności. Przyszła do nas wiadomość, że *Caracca* jest w rękach insurgentów, a żołnierze, którzy tego stanowiska strzegli, do nieprzyjaciela przeszli. Wczora wieczorem rozeszła się tu pogłoska, że *Corta Dura* jest w mocy tak nazwanego wojska narodowego. Insurgenci są bardzo liczni; najmniej 6 tysięcy ludzi leży przed *Kadyxem*, równaż prawie liczba w przyległych okolicach. Generał *Freyre* nie jest w stanie cokolwiek przedsięwziąć przeciwko tej liczbie, gdyby nawet wojska jemu poświęcone były wierne; liczba ich nieprzechodzi 4 tysięcy ludzi, którzy z wielu różnych regimentów są zebrani. Tylko pięć szwadronów jazdy i karabinierowie królewscy są regularni; do nich z 2 tysiącami przyłączyć.

ale cóż może począć jazda dla zdobycia mostu *Suazo*, który jedyną jest drogą do wejścia na wyspę *Leon*? Mówią, że wojsko insurgentów bardzo wyraźnie żąda zwołania kortezów.“

Indykator w *Bordeaux*, wyraża: iż według listów z *Bajony*, pod 27 stycznia, pomiędzy środkami dnia 11 w *Kadyxie* obranemi, jest, że bramy tego miasta tylko przez ober-oficerów strzeżone być mają.

Taż gazeta, pomiędzy rozmaitemi wiadomościami wyraża: „Podług doniesień z *Madrytu*, dezercya od insurgentów i do nich być ma zupełnie równa. Jenerałowie królewscy wydali proklamacye, a dowódcy insurgentów również ze swojej strony; ostatni oświadczają, iż nie chcą nastawać na prawa Króla, ale żądają zwołania kortezów. — Z *Madrytu* 8 tysięcy ludzi do *Andaluzji* wyruszyło, przeciwnie cała reszta wojska na wyprawę przeznaczonego, pod jenerałami *Freyre* i *Odonel*, ścigała się do środka Hiszpanii.

NIEMCY.

(z gaz. berl.) *Frankfort* dnia 6 lutego. Podług pewnych wiadomości, posłowie państw południowo-niemieckich, wkrótce się tu znowu zgromadzą, dla dalszego naradzenia się względem wypadku uzłądów, jakie się odbywały w *Rzymie* w rzeczy urządzenia dycezyi katolickich w tych państwach.

Zatrważające wiadomości o Hiszpanii, szczególnie zaś te, które gazeta *Journal des Debats* ogłosiła, niemałe tu uczyniły wrażenie. Tutejsze domy handlowe wysłały w jednym dniu 16 sztafet. Do tej chwili zostajemy w niepewności o prawdziwym położeniu rzeczy w Hiszpanii, chociaż przesadszone z początku wieści upadły.

Gонец, wysłany od hiszpańskiego poselstwa w *Paryżu*, przebiegał tedy do *Drezna*.

Od brzegów *Menu* dnia 5 lutego. W *Frankforcie* nie dopuściła policja obiegu gazecie niemieckiej w *Strasburgu* pod tytułem: *Patryota Alzacki* wychodzącej. (Zakazana podobnież w *Badeńskim*.)

AMERYKA HISZPAŃSKA.

Wiadomości z *Indy Zachodnich* w *Morning Chronicle* o stanie rzeczy w *Wenezueli* dochodzą do dnia 16 listopada: Półkownik *Plaza* poszedł za hiszpańskim jenerałem *Kalzada*, który tylko 200 ludzi mieć może. Prowincoje *Neywa* i *Marigueta* powstały. Wiele ważnych papierów miało się dostać w ręce *Bolivarowi*; między innemi instrukcye rządu hiszpańskiego dla *Morilla*, i tego jenerała listy do wice-króla prowincji *Santa-Fe*. *Bolivar* posłał 250 tysięcy piastrow do *Augustury* dla zakupu broni. *Paez* znowu osadził *San Fernando D'Apure*, Kommodor *Dias* wziął hiszpańską flotyllę z dziesięciu szalup kabinierskich potrzebami wojennymi ładowaną. Wnoszą, że *Paez* złączy się z *Mariną* i przeciw *Caraccas* pociągną; jenerał *Soublette* ma się

Wilno dnia 18 lutego v.s. 1820 roku.

— W i l n o. —

Z drugiej reprezentacji opery Kopciuszka, daney 25 stycznia, na wspólny dochód kompanii artystów dramatycznych i Towarzystwa Dobroczynności, rachunek jest następujący.

Za loż 31 po r. 4	zł. 826 gr. 20
Za biletów parterowych 232	928 gr.
— — galeryowych 226	452

Summa zł.	2,206 gr. 20
-----------	--------------

Expens na muzykę, światło i t. d.	407 — 5
-----------------------------------	---------

Zostało zł.	1,799 — 15
-------------	------------

Z tego dochodu część 6ta po dług umowy zapłacono właścicielowi teatru JP. Każyńskiemu zł. 299 — 25

zostało zł.	1,499 gr. 20
-------------	--------------

Z tego połowa dla kompanii zł. 749 — 25 dla Towarzystwa Dobroczynności zł. 749 — 25 czyli r. s. 112 kop. 37½; aże niektóre osoby raczyły opłacać za bilety, wyżej nad cenę oznaczoną, prz. było zatem jeszcze r. s. 31 kop. 70, a wogóle weszło do kasy Towarzystwa Dobroczynności r. s. 144 kop. 7½.

Pomieszczając się Nra loż, za które zapłacono więcej nad cenę zwyczajną pierwsze piętro lewa strona Nr. 2 czer. zł. 5 Nr. 4 czer. z. 2 — N. 5 r. s. 54 N. 6 r. s. 5 — Prawa strona N. 2 czer. zł. 4 N. 3 r. 6, N. 4 r. 5 kop. 90, N. 5 czer. zł. 2, N. 6 czer. zł. 2 N. 7 r. sr. 6, N. 8 czer. zł. 2, N. 9 r. 5: inne przedane są po cenie zwyczajnej.

Z trzeciej reprezentacji tejże opery Kopciuszka dnia 8 lutego rachunek jest następujący: za loż 26 po. r. 4 zł. 693
Za biletów parterowych 216 . . . zł. 864
— — galeryowych 210 . . . zł. 420

Summa zł.	1,977
-----------	-------

expens teatralny zł.	343
----------------------	-----

Zostało zł.	1,634
-------------	-------

Z tego połowa dla kompanii aktorów zł. 817 dla Towarzystwa Dobroczynności zł. 817 czyli r. s. 122 kop. 55; przewyżka opłaty nad cenę zwyczajną biletów uczyniła r. s. 21, a zatem weszło do kasy Towarzystwa Dobroczynności r. s. 143 k. 55. Loże za które ofiarowano nad cenę zwyczajną są następujące: piętro pierwsze strona lewa N. 2 r. s. 5, N. 4 r. 6 N. 5 r. 5 N. 6 r. 4 kop. 80. N. 8 r. 4 kop. 50. Strona prawa N. 2 czer. zł. 4. N. 3 czer. zł. 4. N. 4 r. 5 N. 9 r. 5: inne przedane są ceną zwyczajną. A zatem ze wszystkich 3ch reprezentacji opery Kopciuszka weszło do kasy Towarzystwa Dobroczynności w ogóle r. s. 544 kop. 72½.

Przy końcu roku zeszłego ofiarowano Towarzystwu Dobroczynności dwa otłigi, jeden na rubli assygn. 5,000, ofiarowany przez JW. Radcę stanu Józefa Sielawę; drugi na czer. zł. 100 ofiarowany przez JW. z Hrabów Tyszkiewiczów Włodkowiczową, Marszałkową Borysowską.

Od dnia 1 stycznia t. r. weszły do domu Towarzystwa Dobroczynności ofiary następujące: w pieniądzu: JW. Marszałkowa Wańkiewiczowa ofiarowała czer. zł. 1 — W J. Xiądz Dmochowski Kanonik Wileń. przy wizycie domu r. s. 6, WJPan Michał Dmochowski Pisarz

kom. eduk. r. s. 1 — JP. Henryk Dmochowski zł. 6 WJPan Alexander Jesman Regent r. s. 1 kop. 80; w produktach: JW. Hrabia Walicki, Podstoli koronny, ofiarował pszenicy beczek 15. W. Regent Łoppata żyta beczkę 1. Osoba niewiadoma kartofli beczkę 1. General b. woysk pol. Bystram kabana 1. JPani De Rossy szarpi do infirmarium domowego funtów 2½. Osoba niewiadoma szarpi funtów 2. WJPani Maryanna Kułakowska żyta pół beczki.

— G r o d n o. —

We wtorek zapustny dana tu była reduta, na dochód ubogich w domu tutejszego Towarzystwa dobroczynności utrzymywanych. JW. Gubernatorowa, Andrzejkowiczowa, na balu u siebie danym, z córką swoją Melanią, zatrudniła się sprzedawaniem biletów i zebrata złotem czer. zł. 23, srebrem rubli 94 kop. 6½ i assygnacjami rubli 240. Przy wejściu do sal redutowych zebrano za bilety rubli srebrnych 31. Po odtrąceniu wydatków, na oświecenie sal i muzykę czer. zł. 16, weszło do kasy Towarzystwa czer. zł. 7, rub. sr. 125 kop. 6½, i rubli ass. 240: co wszystko na srebro wynosi rubli srebrnych 202. Wiele osób ofiarowało wyżej nad cenę naznaczoną za bilety.

Cholopienicze (w guber. miń.) d. 19 stycznia.

Odbył się w tutejszym kościele XX. Dominikanów pogrzeb W. Anny z Xiążąt Baratyńskich, Siżanowskiej, Podstarościny Powiatu Orszańskiego, w setnym roku wieku swojego z tego świata zeszyły. Licznie zgromadzone duchowieństwo, w obecności dzieci, wnuków, krewnych, przyjaciół i znacznej liczby różnego stanu osób, błagało Boga w żałobnym za duszę jej nabożeństwie. Po odbytych ofiarach i odśpiewanych wigiliach przed wniesieniem zwłok do grobu familiynego, wdzięczni synowie, przeięci żalem nienagrodzonej straty, oddali matce ostatni hołd wdzięczności w czułych i rozrzewniających wyrazach. Przez trzy dni następujące odprawiało się za jej duszę żałobne nabożeństwo.

— M i n s k. —

Od dziesięciu z górą miesięcy dotknięty reumatyzmem, znosiłem okrutne bole w nodze prawej, w cierpieniu których bezsenne przepędzać musiałem nocy: wreszcie obłożnie chory, po długiej a ciąglej kuracyi, za radą znakomitych i doświadczonych medyków, kiedy postrzegłem, że wszelkie przedsięwzięte i prawie wyczerpane środki, nie przyniosły pożądanego skutku, udałem się do WJP. Hilarego Arcimowicza, niedawno przybyłego z uniwersytetu wileńskiego medycyny doktora, który staraniem i informacją swoją, dopomógł mi do wyjeżdżowania wskazaney przez niego maszyny do fumigacyi siarczanych, dopóty obecnością swą w pożytecznym dla mnie tychże fumigacyi używaniu przykładał gorliwego i usilnego starania, dopóki nie uyrzał mię uwolnionym od przykrych cierpień i powróconym do dawnej czystości

zupelnego zdrowia. Ten tak trafny przez WJP. Hilaręgo Arcimowicza, medycyny doktora, użyty, na pewney nauce i doświadczeniu jego oparty środek, obok czynnego, a zawsze troskliwego, starania, zobowiązał mię do rzetelney wdzięczności i podziękowania. Przejęły prawdziwem iey uczuciem, za istotny poczytuję obowiązek przed całą publicznością to oświadczyć. Datt w Minsku februaryi 8 dnia 1820 roku.

Po kawalerji Podpułkownik Nordsztein.

Aniela Rayska, dziś lat 45 mająca, zdrowey ciała budowy, nie uległszy żadnym słabościom w młodym wieku, po zamąż pójściu, dwa poronienia i dwa połogi trudne odbyła, przy których dwóch ostatnich miejsce kawałkami poszarpane, obcą siłą wydobyte zostało. Tak nadzwyczajne przypadki stały się w niey zarodem wielkich nieregularności i słabości, do których się łączyły: bole krzyża, bicie serca, spazmy i konwulsye przy ogólnem osłabieniu sił. Im bardziey cierpienia się pomnażały, tym gorliwszych dokładali starani przeciw smutkiem krewni w wynaydowaniu środków, często dla chorey uciążliwych, i zaledwo już niewyczerpanych sposobow od medyków i akuszerow używanych. Gdy nastąpiły krwotoki gwałtowne, chora sił pozbawiona, 10 miesięcy na śmiertelney pościeli leżąc, wśród stroskaney familii do grobu się zbliżała. Ktokolwiek w rodzeństwie swoim nieszczęśliwie patrzył na podobną ofiarę gwałtownych boleści, łatwo sobie wystawić może ciężki stan serca przytomnych świadków, samey rozpacz oddanych. W yniszczonej konwulsyami, przy wielu innych znakach dogorywającego życia, tym rychlejszey pragnęła śmierci, im ta pewniey mogła przeciąć pasmo jey cierpien. Opatrzność wszakże litościwa, zesłała skuteczną pomoc na ożywienie konającej, w osobie niedawno osiadłego w Winnicy WJP. Józefa Judyckiego, medycyny doktora. Wezwany, poznawszy istotną chorobę, w prędkim czasie pocieszył nas nadzieją życia, a zręczne wydobyć raka w kształcie polipa, przeszłego już w gangrenę, z części okiem niedóyrzanych, uwieńczyło pomyslnym skutkiem biegłość wezwanego medyka. Chora w przeciągu kilku tygodni cudownie do zupełnego powróciła zdrowia.

Rozpamiętując z tklivem rozrzewnieniem udręczenia naszego domu, przez doskonałość pomienionego W. Judyckiego, ucznia Cesarzkiego Wileńskiego Uniwersytetu uprzątnione, nie sądzimy się w zdolności, dostateczney wdzięczności naszej wyrazić, jako jawnie ją w obliczu świata wyznając, i uwielbiając szczęśliwszą epokę kraju naszego, w której od własnych rodaków, w własnym kraju w nauce lekarskiej usposobionych, w tak niebezpiecznym stanie zdrowia i życia, skuteczny ratunek odbierać możemy. W Turbowie w gubernii kijowskiej w powiecie machnowieckim, dnia 15 grudnia, własnemi rękami podpisujemy.

Anieli i Franciszek Rayscy Porucznikowstwo.

O g ł o s z e n i a.

1 Maiętność Butrymance folwark krescencyiny z miasteczkiem targowym w powiecie Trockim mil 11 od Wilna a mil 9 od Kowna, blisko rzeki portowej Niemna, we wszystkie dobroci i w gruntach wybornych sytuowana, determinuje się ku sprzedaży za cenę przystępną, a układy są łatwe, ktoby sobie życzył nabyć, raczy udać się do W. Szambelana Bortnowskiego, za zamkową bramą w domu żyda Abrahanki przy arsenale; gdzie do rozpatrzenia

się w intracie znajdzie inwentarz. Datt roku 1820 februaryi 16 dnia. Bakowski b. Prez.

1 Kamienica kupiecka w mieście Wilnie na Sawicz ulicy pod N. 82 położona, od nadchodzącego S. Jerzego to jest 23 aprila w trzyletnią wypuszcza się arendę, życzący zaarendować tę kamienicę zgłosić się zechcą w przeciągu teraźniejszego miesiąca najpóźniey zaś dnia 1 następującego marca do dyrektorow izby kupieckiej Jana Zaycowa i Józefa Krzyżanowskiego, gdzie o cenę i dalszych kondycjach uwiadomieni zostaną. Roku 1820 februaryi 12 dnia.

Jan Zaykowski Dyrektor Izby K. W.

2 Od Litewsko Wileńskiego Gubernskiego Rządu ogłasza się: iż gdy kredytorowie i pretensorowie zeszłego Marszałka Powiatu Szawelskiego Antoniego Zukowskiego, stosownie do rozporządzenia niniejszego Gubernskiego Rządu i Wileńskiego Głównego Sądu 2go Departamentu dokumentow udowadniających takowe pretensye w szlacheckich opiekach Telszewskiej, Rosińskiej i Szawelskiej niezłożyli; przeto wedle rezolucyi w Rządzie Gubernskim 22 januaryi teraźniejszego roku nastaley i przez gazetę Litewskiego Kuryera do tychże kredytorow i pretensorow Zukowskiego ponawia się rekwizycya, aby wzmienione dokumenta stosownie do zapisanych na majątkach ewikcyow, niezawodnie do dnia pierwszego marca niniejszego roku złożyli w rzeczonych opiekach dla weyrzenia w aktualność onych w obecności opiekunow sukcesorow po Zukowskim i JW. Grafini Tyszkiewiczowej byley zeszłego Zukowskiego żony, lub ich plenipotentów i dla przedstawienia 2mu Departamentowi ku uczynieniu rozporządzenia o domierzeniu niewątpliwym Zukowskich kredytorom z dochodow majątkow ich satysfakcyi, a to stosownie do Ukazu Rządzącego Senatu w tym objeckoie nastalego. Dat roku 1820 februaryi 9 dnia.

Sowietnik Wincenty Ławrynowicz.

2 Niżey podpisany ma zaszczyt uwiadomić amatorow ogrodnictwa, którym już dostatecznie z dobrego gatunku swych nasion jest znany, iż preys kuranty na 1820 rok rozmaitych świeżych nasion, roślin, krzewow, kwiatow i drzew, jakie się u niego w Rydze naydują, można dostać bezpłatnie w magazynie W. Józefa Kopscha w Wilnie, u którego się nayduie skład moich nayużywanszych ogrodowych nasion, jako to: rozmaitych gatunkow kapusty, ziół, włoszczyzny, salaty, rzepy, rzodkiewek, cebuli, ogórkow, równie lewkonii, malwów i różnych ciągle kwitnących oraz egzotycznych roślin, przedających się w pakietach łotami, moją zapieczętowanych pieczęcią, ktoby zaś życzył mieć z tych ogrodowych artykułow, które się w magazynie w Wilnie nie naydują, to dawszy komis na one W. Kopschowi, będą po naznaczoney w Preis Kurancie cenie niezwłocznie dostawione, placąc oprócz tego co przesyłka kosztuie, biorącym znaczłą ilość koniczyzny, ustępuje się dwadzieścia procentow. Ryga lutego 1820 roku.

Karol Henryk Wagner.

REJESTR NASION

ze składu Karola Wagnera w Rydze, znajdujących się do sprzedania w Wilnie w magazynie Józefa Kopscha.

Majeran - - - - - za łót jeden	R. K.	18
Tymian - - - - -		18
Salwia - - - - -		12
Rozmaryn - - - - -		18
Basilicum (drobne listki) - - - - -		18
Portulac - - - - -		16
Hiszpańska rzerzucha (Nasturtium) - - - - -		36
Carde Benedicte - - - - -		12
Kalafiory angielskie nayrańsze - - - - -		60
— — — — — naypoźniejsze		75
Kapusta biała, ranna, cukrowa - - - - -		15
— — — — — do kwaszenia dwa łoty		12
— — — — — naywiększa brunszwicka łót 1		12
— — — — — włoska zielona - - - - -		11
— — — — — żółta - - - - -		11
— — — — — głowiasta wcale czerwona		12
Brukiew biała (Obenkohlrahi) - - - - -		8
— — — — — żółta (Unterkohlrahi) - - - - -		6
Salata nayrańsza, angielska, głowiasta		18
— — — — — wielka, głowiasta żółta - - - - -		15
— — — — — pstrą, głowiasta - - - - -		15
— — — — — zimowa, Endywia - - - - -		12
Pietruszka cukrowa - - - - -		6
Cykoria - - - - - dwa łoty		18
Buraki prawdziwe czerwone do ćwikły		12
Rzepa biała, ranna, okrągła, maiowa - - - - -		12
— — — — — jesienna, okrągła - - - - -		12
— — — — — mała cukrowa - - - - -		15
Salery wielkie, lipskie, kłębiaste jeden łót		12
Rzodkiewka okrągła, miesięczna, czerwona		6
— — — — — biała - - - - -		6
— — — — — różna 2 łoty		12
— — — — — długa miesięczna różna 1 łót		6
Rzodkiew zimowa - - - - -		6
Cebula hiszpańska biała - - - - -		18
— — — — — czerwona - - - - -		18
— — — — — żółta - - - - -		18
Pory zimowe - - - - -		18
Ogórki ranne białe hollenderskie - - - - -		24
— — — — — długie, białe, angielskie - - - - -		24
— — — — — ranne zielone hollenderskie		18
— — — — — zielone angielskie - - - - -		18

K W I A T Y.

Lak (czyli fiołki) złoty, bardzo ciemny paczek	18
Lewkonia zimowa, wszystkie kolory pomieszane	18
— — — — — letnia ditto ditto	18
— — — — — letnia w 20 gatunkach podług Preys Kurantu N. 1 do 20, za 20 paczków	3
— — — — — ditto 10 — —	150
Malwa dubeltowa w 52 kolorach za 32 paczki	240
Georgina w 20 kolorach N. 264 à 283 za 20 paczków	240
Letnie kwiaty N. 56 do 206 za 25 pacz.	150
— — — — — — — — — — 50 pacz.	3
— — — — — — — — — — 100 pacz.	6
Krzewy ciągle kwitnące podług Preys Kurantu N. 207 do 264 i od 284 do 336 za 50 paczkow	420
Exotyczne, czyli Treybhauzowe rośliny z Preys Kurantu N. 337 do 449 za 25 paczkow	420
Species, czyli suszone ingrediencye do zaprawy wiadra wódki na jerafeicza, za paczek	275

2 W handlu Józefa Kopscha są sprowadzone rozmaite gustowne towary z mory metalicznej, safianu i inne, jako też szkła do kinkietów w dobrym gatunku.

2 Po zeyściu Stanisława Krzywobłockiego stawszy się jedynym dziedzicem Cypryan Krzywobłocki, kamienicy pod N. 19 przy ulicy ostrobramskiej w Wilnie położoney, dekretem doczesney exdywizyi na różne części podzieloney, chęć przedaży oney oświadcza, życząc nabyć raczy zgłosić się do W. Gawrońskiego adwokata przy teyże ulicy pod N. 6 mieszkającego. Takowe doniesienie w imieniu brata rodzonego moiego Cypryana iako pełnomocny plenipotent podpisuję. Ignacy Krzywobłocki Sędzia Grodz. Pttu Prużan. krzyża woyskowego Porucz. i kawaler.

N O W E D Z I E Ł A

2. W Xiegarni Uniwersytetu u Józefa Zawadzkiego w Wilnie są następujące paryskie almanaki mogące służyć za przyjemne podarunki dla dam, do przedania w następujących gatunkach.

Guirlande des muses, relié en velour blanc etui en satin fig. impr en couleur	R. 9
— le même relié en arabesque	6
Petit Almanach des dames rel. en arabesque	6
Echo des Bardes ou le ménestrel des dames relié en satin etui en arabesque	8
— le même relié en moire	6
— le même relié en arabesque	5
Homage aux demoiselles redigés par Dufrenoy relié en moire	6
— relié en arabesque	5
Almanach dédié aux dames relié en moire	6
— relié en arabesque	5
L'Abeille des dames, ou manuel de l'histoire naturelle orné des fig. coloriés cart r. 5 c.	15
L'Histoire naturelle, en miniature orné des figures peintes en couleur, relié en moire	6
— rel. en arabesque	5
— cartonné r. 3 c.	15
Minerve des dames, ou cours complet d'Iconologie morale par figures allegoriques r. 3 c.	15
Petit rodeur, ou ecouteur aux portes	2
Fingal poème et autres poesie gallickes par Le Saint - Michel	2
Le Petit Ménestrel, relié en moire	3
— rel. en guirlande d'or	2
cartonné à la Bradel r. 1 c.	50

2. W xiegarni XX. Pijarów u Alexandra Zołkowskiego i Józefa Zawadzkiego Typografa Uniwersytetu jest do przedania: Kalendarzyk Polityczny na rok 1820 dla wydziału Uniwer. Imperatorskiego Wileńskiego.

W którym są następujące materye: Najjaśniejsza familia panująca w Rossyi, familie panujące w Europie, Rada Państwa, Ministrowie, Ministeryum religii i Rodowego oświecenia, Uniwersytet Wileń., kommisye sądowe edukacyjne, Tow. Medyczne Wileń., Gimnazye i szkoły do tychże Gim. należące: Wileńskie, Białostockie, Mińskie Witebskie, Zabielskie, Mohilowskie, Wołyńskie, Podolskie. Rzymsko-katolickie Duch. kolegium, Archidyecezya Mohilowska, Dyecezye: Wileńska, Zmudzka, Łucka, Kamieniecka, Mińska, Metropolitalna, Lit. Wileńska unicka, Archidyecezya Połocka, Dy-

eczezy Łucka i Brzeska, jednota ewangel. reformowana, Konsystorz ewangel. Augspur. wyznania, Lit. Pocztamt. Gubernie z powiatami: Litew. Wileńska, Grodzieńska, obwód Białostocki, Gub. Mińska, Witebska, Mohilowska, Wołyńska, Podolska. Towarzystwo Dobroczyńności Wileńskie. Cena exem. jednego kop. 50 sr.

Ktoby życzył mieć przez pocztę niniejszy Kalendarzyk, może go otrzymać, dosyłając pieniądze pod adresem wyżej pomienionych Xięgarń, dokładając do rubla po 15 kop. sr. na przesyłkę do miejsca wskazanego, mniej jednak nie można zapisywać nad 6 exemplarzy.

Komitet ptu Rosieńskiego stosownie do przedań i zwierzchniczych, po rozestaniu okólników wewnątrz powiatu, objawia i przez gazetę Kur. Lit. że na dostarczenie dREW ŚWIEC I SŁOMY dla półku Dońskiego kozackiego po granicy Pruskiej konsystującego, oraz dla inwalidowej komendy w mieście powiatowem Rosieniach i dla rozmaitej rangi w różnych miejscach wewnątrz tego ptu mieszkających wojskowych obszytowanych, odhycwać będzie publiczną w mieście Rosieniach licytacją, na jakąwą naznaczą terminu 21 23 i 25 dni, terażniejszego mca februar. terażniejszego roku. Dat 1820 roku mca januaryi 29 dnia Marszałek ptu Rosieñ. Michał Iwanowicz.

3 Excerpt oświadczenia z protokółu potocznego Sądu Grodzkiego Pttu Rosieñ. w dacie ponizey wyrażający się zapisanego et corundem pod urzędową tegoż Sądu pieczęcią stronie potrzebujący jest wydan.

Roku 1819 mca nowembra 10 dnia oświadczenie imieniem JWJP. Ludwika Gielguda Strażnika W.W. Xtwa Lit. kawalera orderow, przeciwko JWJP. Michałowi Gielgudowi Marszałkowi nadwor. W.W. Xtwa Lit. kawalerowi orderow czyni się z okoliczności takie: w roku 1792 mca maja 5 dnia dokumentem wieczystodzielczym przez zeszłego s. p. Antoniego Gielguda Starosty jenerałnego X. Zmudz. i kawalera order. oycza żał. i obżał. brata czynionym każdemu z trzech synow idq. obżałowanemu Marszałkowi zeszłemu Ignacemu Jenerałowi i żał. deltorowi wolne i zadnem nie obciążone onerami wydzielone zostały schedy a udzielnie do opłacenia przez się zawinionych kredytow tenże zeszły Starosta Gielgud cyciec dobra w ptach Słonimskim i Nowogrodzkim leżące, iako to hrabstwo Mołczach z miastem Mołczadzie z folwarkami Dobropole, Kozłowicze, Starzynki, Ilwianki, tudzież wsią Litaworką, przy tém majątność Danisowszczyznę z folwarkiem Hołdowicze do sprzedania przeznaczył i nadto ieszcze do wolnego szafunku swojego dobra Billewicze, Stoleraycie w Pcie Rosieńskim Zydyki pojezuickie w Pcie Telszewskim zostają, stało się, że zeszły oyciec niewyprzedawszy wyżej wymienionych dóbr i niezaspokoivszy wierzycieli swoich w roku 1796 żyć przestał, zostawując synom dobra takowe i onera nieczynił innego rozrządzenia nad to iakie dokumentem dzielczym postanowił, a tak nie niepozostawało synom, iak tylko uzupełnić wolę oycza i dla tego oświadczaący się szanując święcie przeznaczenie oycza swego do sprzedania na powyższy przedmiot rzeczonych dóbr i uspokojenie wszystkich kredytorow dał plenipotencyą starszemu bratu obżał. Michałowi Gielgudowi Marszałkowi który codo wyprzedania dóbr, wzięcie za nie pieniędzy uskutečnił plenipotencyą, lecz codo wypłacenia kredytorom ich należności, daleko omylnym stał się, bo ci wszyscy bez odebrania tak kapitałow jako i procentów dotąd pozostali. Niektórzy zaś z nich uniesieni niecierpliwością i potrzebą własną dobra Widukle żałującego delatera nie do odpowiedzi w skutek dokumentu dzielczego nienależne, w wielkiej części przez tradycye pozaymo-

wali, a wzięte za wyprzedane dobra ogromne summy, iuż to na niepotrzebne procedera iuż dalsze swoje użytki obżał. brat obrócił, naostattek dobra Billewicze, Stoleraycie i Zydyki zpod wolnego szafunku oycza na mnie oświadczaącego się i obżał. brata drogą naturalney sukcesyi spadłe lubo nie nienależeli do zaspokoienia kredytorow, gdyż wzięta summa za wyprzedane dobra w powiatach Słonimskim i Nowogrodzkim aż nadto wystarczała, jednak obżał. brat Marszałek pomimo ustaley i cofnionej plenipotencyi, z pomiędzy nich majątności Billewicze i Stoleraycie wyprzedał, wziętą zaś summę do równego przedmiotu iak pierwszą przeniósł. Z powodu takiej nieakuratności obżał. brata kiedy żał. zaczął być uciskany od kredytorow zmuszonym został z obżał. bratem prawem czynić ale obżał. godząc zawsze na krzywdę i uszczuplenie doli żał. dla przewłóki w sądzie Głównym Lit. Wileńskim zgo departamentu wzdać siebie dopuścił a tém czasem, iak się dowiaduje żałujący, pozostały ieszcze od niepotrzebney wyprzedazy dobra polezuickie Zydyki w Pcie Telszewskim położone w półowie codo równego stopnia iako po oycu na żał. przychodzące, lecz co do sprawiedliwej pretenssy żał. del. niewystarczające nawet zamyśla wyprzedać i żał. milionowe należności mającego, nową osobę przyczyniając do procederu umnieyszyć odbior stara się, przeto aby z krzywdą kupującego nie doprowadził takowej wyprzedazy do skutku, przez niniejsze oświadczenie żał. aby nikt takowych dóbr prosto do żał. należnych niekupował, ostrzega i wprzeciwnym zdarzeniu z jego iak strata kupujący samemu sobie przypisać będzie winien zapewnia, ażeby zaś takowe ostrzeżenie każdemu do wiadomości doszło przez gazetę Kuryera Litewskiego ogłosić deklaruję i one sam aktor własnoręcznie podpisał Ludwik Gielgud Stra. b. W.W. Xtwa Lit. i kawaler.

Zgodność z księgami poświadczam Otton Dowiatł Grodzki Pttu Rosien. Regent.

1819 gbra 11 dnia takowe oświadczenie czyli proces wolno w gazecie Kuryera Lit. drukować Prezydent Ziem. Pttu Rosieñ. Ignacy Bucewicz.

3 Podaie się do wiadomości, iż znaydowawszy się dotąd w domie JW. tutejszego Woiennego Gubernatora Metr d'hotel czyli Dworzecki Parfion Afanasiew. oddala się ztąd zupełnie z miasta, a ponieważ on utrzymywał różne domowe expensa, za które chociaż co miesięcznie było opłacano, lecz nadspodziewanie, jeżeliby komu z rzemieślnikow lub kupców ten Dworzecki Parfion zadłużył się, takowy powinien jawić się natychmiast do tutejszego Policmeystra dla okalkulowania, późniey zaś nie będzie już nikt miał prawa rościć żadney pretensyi.

P. Szłykoff.

2. Wyjeżdża za granice do Prus i Saksonii Wileński 3 gildy kupiec Leyzer Hirszowicz Brzozowik.

2. Wyjeżdża za granice do Prus i Saksonii Odeskiego 1szej gildy kupcą Joela Moszkowicza winograda komissioner, Wileński mieszkaniac Morachel Szłomowicz Maitel.

2. Wyjeżdża za granicę do Prus i Saksonii mieszczanin Wileński Jankiel Szmyłowicz Frauszteter na miesiąc dziesięć.

DODATEK DRUGI DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 21.

Wilno dnia 18 lutego v.s. 1820 roku.

Ogłasza się po raz drugi i trzeci.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnącego całą Rossyą etc. etc. etc.

Pozew przed Sąd Ziem. Ptu Wileń. na kadencyą trzykrólską lub po niej następną, z powództwa W. Kandyda Grabowskiego, Adwokata subseleu Wileń. Prokuratora dodanego przez rezolucyą Sądu Ziem. Wileń. massy funduszu zeszłego Ignacego Kietczewskiego Stól. Poznań., który w imieniu suksessorow tegoż Stólnika i referencyi do zapadłych Sądu Ziem. rezolucyow, polecających żał. wezwanie wszystkich kredytorow i pretensorow, oraz dla odkrycia massy debitorow zeszłego Kietczewskiego, pozywa WW Leopolda Rafałowskiego, Bogusława Białobłockiego Adw. Sądu Gł. i Stanisława Orzechowskiego, Bogusława Adw. Subsel. Wileń., i Marcina braci P-żarskich, oraz wszystkich dalszych kredytorow i pretensorow zeszłego Kietczewskiego, Karola Szulza, byłego kupca Wileń. i Jana Staniszewskiego kapitana, także kredytorow, pierwszego jako utrzymującego u siebie niewolnie oblig Szenderowiczow, i dekret na Mar. Szukszcie, drugiego jako mającego oblig komor. Mrynaszkiewiczow służące zeszłemu Kietczewskiemu do zwrotu takowych tranzaktow na rzecz massy, a WW debitorow, którzy już to za wydanemi obligami własnymi, listami, rachunkami, tudzież adnotacyami zeszłego Kietczewskiego, znaczne summy onemu zawinili, a mianowicie Józefa Burniewicza za rachunkiem 1814. apr. 15 o zł. 333 i za obligiem 1819 julii 8 o zł. 2480. Antoniego Koziella za rachunkiem o czer. zł. 263 rub. sr. 1, Wiszomirskiego Podczaszego za listem 1817 maja 4 o r. sr. 12, Szaj Leyzerowicza lub jego suksessorow krawca za kartą 1804 junii 9 o czer. zł. 10, Pawła Łopacińskiego Asserora Sądu Gł. za obligiem 1819 maja 22 o r. s. 200 i rubli ass. 3,000, Jana i Petruneli Gilzynskich woźnych lub ich suksessorow za przelewem Daukszyny 1810 junii 24 o czer. zł. 100 i r. sr. 210 a za obligiem 1806 apr. 25 o r. sr. 600, Floryana Traskowskiego majora za obligiem 1817 julii 15 o r. sr. 201 kop. 50, Franciszka Koneczy Pisarzewicza za kartami 1815 julii 20 o r. sr. 60, aug. 13 o czer. zł. 7, julii 8 o r. sr. 10, 1816 aug. 22 o rub. sr. 20, 9bra 24 o r. sr. 15, na pełność których zastawił u zeszłego Kietczewskiego dokument assekuracyjny b. Assesora Sądu Gł. na r. sr. 300 sobie wydany przeto i Assesora Gaspra Romanowicza do uczynienia satysfakcyi za temże dokumentem Symona i Jana Woytkiewiczza Kom. Gran. Wileń. za obligami 1807 apr. 23 o czer. zł. 100 1812 xbra 19 o r. sr. 6, Kazimierza Czarnockiego za kartą 1816 aug. 26 o r. sr. 90, Adama Stawskiego za obligami 1805, xbra 24, i 26 o czer. zł. 250 a 1806 febr. 16 o czer. zł. 20, Alexandra Kuczewskiego Deput. wyw. Troc. za obligami 1807 apr. 18 o czer. zł. 15, 1816 mar. 2 o czer. zł. 5, za adnotatą 1816 junii 1 o czer. zł. 10, Stanisława Koziella Kapita-na za kartą 1816 aug. 26 o r. sr. 58, Maryannę Bronicową za rewersem 1814 januar. 24 o czer. zł. 82, Tadeusza Zawadzkiego za kartą 1819 apr. 28 o r. sr. 15, Tadeusza Narbuta za obligiem 1811 apr. 20 o zł. 1000, Józefa Przesieckiego za kartą 1819 mar. 4 o cz. zł. 20, Gabryela Huwalda Sędziego Gran. Wileń. za kartą 1817 junii 19 o czer. zł. 60 i r. sr. 68 kop. 50, K. Buynickiego za listem i adnotacyą 1796 apr. 3 o czer. zł. 4 r. sr. 33 i zł. 55, Józefa Zienkowicza za kartą 1782 januar. 8 o czer. zł. 2, G. K. Koziella za listem i adnotatą o zł. 10 Józefa Kamieńskiego Chor. za kartą 1817 febr. 22 o r. sr. 60, Ignacego Czaykowskiego za listem, i adnotacyą o r. sr. 12, Tadeusza Woynickiego Kom. za obligami 1815 maja 9 i julii 28 o czer. zł. 50 i r. sr. 30, A. Lenkiewiczza za kartą 1814 febr. 22 r. sr. 9 zł. 2 gr. 10, W. Sugietta za kartą 1817 junii 28 i za adnotatą o zł. 86, Wawrzynca Orzechowskiego budowniczego za kartą 1815 junii 8 o r. sr. 75, Józefa Zaborskiego za kartą 1806 julii 29 o czer. zł. 40 i zł. 5. Rokosowskiego za rachunkiem o czer. zł. 4, Kiewlicza Assesora za rachunkiem o czer. zł. 50, Kozłowski kupca za rachunkiem 1807 apr. 23 o czer. zł. 100, Antoniego Grzymalty za obligiem 1817 maja 23 o czer. zł. 15, W. Miaskowskiego za kartą 1804 maja 26 o czer. zł. 20, Moyżesza Ickowicza za kartą 1806 7bra 17 o r. sr. 300, Michała Maćkiewiczza Sędziego Ziem. Borys. za kartą 1811 maja 29 o r. sr. 170, Hirszy Szenderowicza za kartą 1806 apr. 23 o r. sr. 150; Teklę Pozarzycką za listami 1806 i 1807, o czer. zł. 12, Józefa Polkowskiego za listami 1806 junii 9 i 1817 mar. 5 o czer. zł. 16, Josiela Wulfowicza Altermana za obligiem 1816 xbra 1 o r. sr. 300, Józefa Landy i jego suksessorow za obligami 1813 7bra 29 i 1806 aug. 5 o rub. sr. 245, Tadeusza Sawickiego Sędziego za obligiem 1795 maja 4 o czer. 51, Karola Romanowicza Sędziego za obligami 1807 maja 12, i junii 23 o r. sr. 30, zł. 400, Ludwika Stańskiego Krayczyca za obligiem 1815 mar. 15 o czer. zł. 30, Izaaka Szlomowicza Sobola za obligiem 1814 julii 30 o r. sr. 590, za adnotatą o czer. zł. 30 i za wezłem 1803 mar. 19 o czer. zł. 1100, Zelmana Szlomowicza za wezłem 1806, julii 31 o czer. zł. 800, Michała Mineyki Sędziego za obligiem 1806 junii 13 o czer. zł. 1500, a za dekretem exdywizyi Bulharynowskiey o zł. 1419 gr. 6½, Konstancyą Bystramowę Prez. Ziem. Upit. za obligiem 1814 mar. 12 o r. sr. 750, Jacka Paprockiego Porucznika za obligiem 1805 7bra 15 o czer. zł. 20, Michała Cedlera, i jego suksessorow za obligiem 1806 maja 31 o czer. zł. 30, Franciszka Sienkiewiczza za obligiem 1815 julii 21 o czer. 50, Chłudzińskiego za adnotatą o czer. zł. 36 zł. 271 gr. 4, Józefa Pruskiego Chor. za obligiem 1813 czerwca 10, o czerwonych złotych 60 Jana Bogusławskiego za obligiem 1777 maja 3 o czer. zł. 6 Franciszka Zawiszy za obligiem 1806 8bra 16 o czer. zł. 50, Bazylego Ząbkowskiego za obligiem 1779 february 19, czer. zł. 15, Antoniego Karpia Komor. o zł. 160, Onufrego Offenberga Skarbnika za obligiem 1807 x'ra 23 o r. sr. 12, Mikołaja Puzyrewskiego za kartą 1819 maja 24 o r. sr. 12, A. Dukszynskiego koleckiego Sekr. za listem 1809 xbra 9 o r. sr. 12, Michała Kietczewskiego Rot. za obligiem 1798 apr. 1 o czer.

zł. 15, i za listem 1813 7bra 9 o r. sr. 6, Karola Bortkiewicza za kartą 1806 8bra 22 o r. 3, 30, Ludwika Kielczewskiego za kartą 1789 xbra 11 o r. sr. 5, Jakuba Szukszty Mar. Upit. za dekretem exdywizyi Bułharynowskiej o zł. 6256 gr. 28½, Dominika Bialeckiego za obligami 1806 febr. 20 i apr. 16 o r. sr. 90, samego i Annę Bialeckich za obligiem 1804 xbra 23 o rub. sr. 37, Antoniego i Wiktoryę Bialeckich za obligiem 1806 januar. 12 czer. zł. 20, Paszkiewicza za adnotacyą czer. zł. 10, Bakowskiego Professora za adnotacyą o r. sr. 15, Antuszewicza za rachunkiem o r. sr. 30, Brunowow za rachunkiem o czer. zł. 5 i zł. 8, Dawida Zelmanowicza za kartą 1808 ma ca 19 o czer. zł. 650, Ignacego Wołodki Sędziego Gran. Wilkom. za obligami 1815 xbra 23 o r. sr. 66, 1816 mar. 29 o r. sr. 34, za listem o r. sr. 15, Ferdynanda i Ignacego Wołodkow za kartą zeszłego ich oycy o r. sr. 80 kop. 96, Ferdynanda Wołodki za rachunkiem 1816 o r. sr. 501 zł. 1 gr. 20, Jankiela Szenderowicza za cerografem 1804 junii 9 o czer. zł. 50, za obligiem 1815 junii 25 o r. sr. 500, bez karty o r. sr. 125, za rachunkiem i za obligiem wręku Szulza znajdującym się o czer. zł. 300, r. sr. 2,375, Rohozy za listami 1817 maja 10 i junii 21 o czer. zł. 6 i r. sr. 12, Wincentego Malinowskiego Radnego za obligiem o czer. zł. 100, za wezłem 1801 mar. 6 o r. sr. 300, za rewersem 1809 apr. 13 r. sr. 300, Kunickę za listem i adnotatą 1816 julii 10 i aug. 17 o r. sr. 18, Konstantego Stańskiego i Zboromirskiego za rewersem 1812 xbra 24 o czer. zł. 25, Kazimierza Strumilly i Augustowskiego za rewersem 1809 febr. 5 r. sr. 12, Karola Wehnera i Krassowskiego za rewersem 1819 julii 29 o r. sr. 15, Józefa Kosakowskiego Łowcz. jako debitora a Ludwikę z Potockich Kossakowskę utrzymującą fundusz męża swego za przelewem od Bronicow 1806 mar. 29 o czer. zł. 2100, Pucilowskiego Szamb. za kartą o r. sr. 20½, Hrynaszkiewicza Kom. za obligiem znajdującym się u Staniszewskiego o r. sr. 1150, Tadeusza Szostaka Dworzanina za kartą 1787 apr. 15 o czer. zł. 2 zł. 30 a za rachunkiem, Zaiączkowskiego Rotmistrza o r. sr. 15, Ordyńca o r. sr. 60, Staniszewskiego Kap. o czer. zł. 4 r. sr. 54, Szworadzkiego o r. sr. 30, Żagiella Sędziego o r. sr. 805, Adama Kociella Sędziego o r. sr. 110, Woyniłowicza o czer. zł. 10, Józefa Czyża Szambel. o r. sr. 20, Citowicza o r. s. 15, Fiedorowicza o r. sr. 100, Musnickiego o czer. zł. 30, Gorskiego o czer. zł. 5 Sorokowę o czer. zł. 5, Olendzkiego o czer. zł. 50, Downarowicza z Wilkomierz. o czer. zł. 5, Szlomowę star o r. sr. 54, Szumskiego o czer. zł. 10, Albrechta Profesora sukcesorow o r. sr. 178. Star. Mowszy

do zwrotu srebra zastawionego przez służącego zeszłego Kielczewskiego, dopełniając więc żał. Prokurator rezolucyą Sądu Ziem. Wileń. następne zakłada do Sądu prosby o nakazanie komportacyi pod przysięgą na wszystkich kredytorach i pretensorach zeszłego Kielczewskiego, kart, obligow, rachunkow, i wszelkich tranzaktow, a na obż. Szultzu co instanti obligow Star. Szenderowicza, i dekrety exdywizyi Bułharynowskiej na Marszałku. Szukszcie, a na obż. Staniszewskim obligu Hryciaszkiewicza pod karami sprzeciwieństwa, o nakazanie aby realność pretensyow wszyscy oprzyślegli przed oczewistym wyrokiem, poczem zachowując się do prawa względem pierwszości i ważności dokumentow, realnym kredytorom z pozostałości satysfakcyą w miarę wystarczającego funduszu przeznaczenia, zaspokojonych i napastnych pretensyi skassowania, a na obż. debitorach sądenia summ z procentami i expensami na rzecz masy, jak równie na tych, którzy na wzięte przez się karty i obligi zeszłemu Kielczewskiemu służące, rewersa powydawali a dotąd nieuiszcili się, o nakazanie aby obż. Szenderowicz w skutek obligu i Marsz. Szukszta nie już obż. Szultzowi i obż. Hrynaszkiewicz nie Staniszewskiemu lecz do masy należności opłacili i w Sądzie Ziem. Wileń. odpowiadali, o nakazanie star. Mowszy aby natychmiast srebro zastawione przez służącego niewolnie na rzecz masy zwrócił, lub za one cenę zwyczajną bonifikował, o sądenie summ na majątkach wszelkich funduszach, i samych osobach debitorow, o zapisanie ammissyi dla nieświadomych się kredytorow i pretenssow, a pozostałości od satysfakcyi wierzyteli prawemu sukcesorowi iakim jest Ur. Benedykt Kielczewski Rot. oddania, z wolnym wyniesieniem nowej żaloby.

1820 mca lutego 12 Woźny świadcze, iż kopią tego pozwu z oryginałem zgodną z powództwa Ur. Kandyda Grabowskiego Prokuratora masy zeszłego Ignacego Kielczewskiego po Ur. kredytorow i pretensorow oraz debitorow wyżej wymienionych zeszłego Stołnika Kielczewskiego w skutek rezolucyow sądu Ziem. Wileń. do gazety Kuryera Litt. podałem i o rozprawie przed Sądem Ziemskim Wileń. na rokach trzykrólskich lub po nich na następnych oznaymiłem.

Marcin Kuczyński Woźny Sądu Grodz. Wileńsk.

2. Xiądz Franciszek Kochanowski pleban Podbirżański w Powiecie Upitskim mieszkający, w skutek Ukazu za N. 2535. zalecającego przeniesienie dokumentów funduszowych do archiwum dyceczalnego, znalazłszy ślad w starych inwentarzach oraz zaświadczenie Antecesorów swoich, że papiery oryginalne funduszu kościoła podbirżańskiego znajdujące się częścią u WWJPanów Jana i Angieli z Kunickich Graffów Cześników Derptskich Rotmistrz. Wdztwa Wileń. iak poświadczają dokument r. 1778 7bra 13 dnia wydany Antoniemu Szarkiewiczowi b. plebanowi Podbirżańskiemu, częścią u W. Stanisława Sikorskiego Rotm. Lidz. oddane p. tegoż Antoniego Szarkiewicza w r. 1788 aug. 31 d. do sprawy agitującej się w ów

czas w Ziemstwie Grodzieńskim, lub też u innych po Rostowskich i Kunickich licznych sukcesorach, przeto uprasza p. gazetę Kuryera Litt. ieśliby się u wyżej wzmiankowanych lichmościow lub ich sukcesorow znajdowały dokumenta, służące kościołowi Podbirżańskiemu, ażeby raczyli p. też gazetę albo pismo zaadresowane do mnie p. Wilno, Kowno, Nitawę w Birżach uwiadomić, żebym wiedział do kogo i kórędy udać się dla pozyskania wyżej wzmiankowanych papierow.

X. Franciszek Kochanowski Pleban. Podbir.

Takową awizacyą podającą się do gazety Kuryera Litt. że wolno drukować poświadczam. Dat 1820 febr. 14 dnia.

Ludwik Wollowicz. Sędzia Ziem. Wileń

2 Wypis z xiąg Ziemskich Wieczystych powiatu Mińskiego.

Roku 1819 mca decembra 11 dnia. Na Urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskim Ptu Mińskiego przede mną Hilarym Jakubowskim aktualnym przysięgłym Ziem. tegoż Ptu Regentem, stanawszy osobiście WW. Angela z Wołczaskich Petrozolinowa Szambelanowa b. dworu pol. w imieniu własnym i z mocy plenipotencyow od siostr swoich WW. Katarzyny z Wołczaskich Czarnockiey Pisarzowey Ziem. Ptu Sluc. i Agaty z Wołczaskich Rymaszewskiej komornikowey Połockiey działająca, i Teofil Wołczaski, wieczysto kwietacyiny dokument na rzecz poniżej zżasnającą się JWW. Hipolitowi i Wiktoryi z Wołczaskich Łaniewskim Wołkom Prez. Sądów Gran. appellacyynych ptu Wileń. oraz ich potomstwu i successorom od siebie wydany przyznali i to swe przyznanie w protokole Zapisowym przyznań własnoręcznymi podpisami stwierdzili, którego wyrazy takowe. Aniela z Wołczaskich Petrozolinowa szambelanowa dworu pol. a w assistencyi męża mego, oraz za pełnomocnemi plenipotencyami od siostr swoich rodzonych, jako to od WJPani Katarzyny z Wołczaskich Czarnockiey pisarzowey Ziem. ptu Sluckiego w 1819 januaryi 2 dnia wydanej, tegoż roku februaryi 1 dnia w aktach Ziem. Sluckich przyznanej, tudzież od WJ. Pani Agaty z Wołczaskich Rymaszewskiej komornikowey Połockiey w roku 1819 januaryi 12 dnia datowanej, tegoż roku februaryi 12 przed aktami Ziem. Sluc. przyznanej, czyniąca i pisząca się, oraz ja Teofil Wołczaski wiadomo czyniemy, tym naszym wieczysto-kwietacyynym na wieczne czasy nieporuszonym dokumentem, JWW. JP. Hipolitowi i Wiktoryi z Wołczaskich Łaniewskim Wołkom Prezydentom Sądów granicznych appellacyynych Ptu Wileń. oraz ich potomstwu i sukcesorom wydanym i służącym nato: naprzód ja Petrozolinowa tak w stopniu własnym, jako i w imieniu rodzenstwa mego z tytułu imienia Wołczaskich poszukując, sukcesyi po zeszyłych z tego swiata Biskupie Tamasczeńskim i Kanoniku Inflantskim Wołczaskich, rozwiniętem z rodzonym siostrzanem i successorom tychże Biskupa i kanonika Wołczaskich, proces prawny w sądzie Gł. zgo departamentu Gubernii Grodzieńskiej prowadzony: w drodze takowego processu nastęrczyły się rozmaite mnie porady, skutkiem których było to; iż tak przez zapozwy do Sądu Gł. Grodzień. w roku 1819 januar. 7 dnia wyniesione, jako i przez gazetę Kuryera Litewskiego w roku 1819, w Numerze 25 ogłoszwszy pretensorstwo do sukcesyi po biskupie i konku Wołczaskich; gdy w końcu żaden prawny dowód niemógł podpieścić ogłoszgo pretensorstwa; przymuszona byłam w sądzie Głównym Grodzień. po zaszyłych akcessoryynych wyrokach mieć się miestannie, i dopuścić zapisania na siebie i na moje rodzenstwo z własnego naszego powództwa w roku 1819 miesiąca julii 16 dnia, kontumacyynego dekretu: późniejsze doradzenia naprowadziły mnie na przykrzejszą nierównie koley, albowiem przez nowę w roku 1819 miesiąca oktobra 18 dnia w imieniu moim oraz siostr swoich i w imieniu Teofila Wołczaskiego powynaszane po JW. JPana Hipolita Wołka i jego familią do Sądu Gł. Grodzień. zapozwy, użyto w nich w niedostatku prawdziwych wymyslane zarzuty, które rozdrażniając serca dotąd przyjazne i familyne, prócz napelnienia onych goryczą, żadnego więcej nieprzyniosły skutku: Widząc się zatem ja Petrozolinowa wspołą z siostrami moimi Rymaszewską i Czarnocką oraz ja Teofil Wołczaski mimowolnie przez ludzi niechętnych i interessowanych wprowadzonymi na taką koley processu, która z żadney strony niemogła jak tylko przykre dla nas ściągnąć owoce, użyliśmy swiatłych, bogoboynych i cnotliwych pośredników, przez których o prawdziwym stanie rzeczy zostawszy oświeceni, gdy

z jedney strony zupełnie zostaliśmy przekonani iż z powodu imiennictwa Wołczaskich żaden dla nas i naszego rodzenstwa niezostaje nietylko stopień lecz nawet i żaden tytuł successorstwa po zeszyłych Biskupie i kanoniku Wołczaskich, albowiem linia tychże biskupa i kanonika zostawszy od Hrehorego prapradziada oddzieloną od gałęzi domu Wołczaskich, z którego ja Petrozolinowa z siostrami moimi oraz ja Teofil Wołczaski wspołą z rodzenstwem naszym pochodzimy, żadnego dla nas jako z poboczney i osobney linii idących stopnia, oprócz imiennictwa i dalekiego pokrewienstwa niezostawiła, przeciwnie zaś z drugiey strony, gdy oczewistością rzeczy przekonani zostajemy; że JWJPan Hipolit Łaniewski Wołk, prezes Sądów Gran. appellacyynych Wileńskich z rodzoney siostry zeszyłych biskupa i kanonika Wołczaskich Heleny Wołczaskiey w zamęseiu za Alexandrem Wołkiem oycem JW. Hipolita Wołka będącey pochodzący, raz jako rodzony siostrzan otrzymał wiecznością do bra Suderwę w powiecie wileńskim położoną, przez dokument zeszyłego kanonika Wołczaskiego, w roku 1815 maja 2 dnia datowany, tegoż roku i miesiąca w Ziem. Wileń. przyznany, drugi raz jako naturalny successor i rodzony siostrzan osiągnął także po zeyściu tegoż rodzonego wuję spadek ruchomy; z takiego zatem nayoczewistszego przekonania się o prawdziwym stanie rzeczy żadnym kwestyom i zarzutom podlegać niemogącey, ja Petrozolinowa wspołą z siostrami moimi Rymaszewską i Czarnocką, oraz ja Teofil Wołczaski wspołą z dalszem moim rodzenstwem, odrzuciwszy wszelkie błędne i uboczne a w skutkach swoich dla nas nieprzyjemne namowy i rady do porozumienia tylko familynego zmierzające, przedsięwzięliśmy udać się drogą pojednania i zwrocenia dawney z domem JWW. Prezydentow Wołkow przyjaźni, i familyney harmonii, i gdy JW. Hipolit Wołk dekretem kontumacyynego w Sądzie Gł. Grodzień. w roku 1819 julii 16 dnia otrzymanego i dalszego z nami o peny i expensa processu odstąpił: przeto ja Petrozolinowa tak w osobie własney jako i za pełnomocnemi powyżej wyrażonemi plenipotencyami w imieniu siostr swoich rodzonych Rymaszewskiej i Czarnockiey czyniąca, oraz ja Teofil Wołczaski, wspołą z dalszym moim rodzenstwem jedno za drugiego ręcząc i poczytując, wszelkiey pretensyi i processu o sukcesyę po zeszyłych Biskupie i Kanoniku Wołczaskich z JWJPanem Hipolitem Wołkiem Prez. sądów Granicznych appellacyynych Wileńskich rozpoczętego, wiecznie i nazawsze za nas i successorów naszych zrzekamy się, wszelkie z okazji tego processu manifesta, pozwy i pisma zaszałe, odwołujemy, kasujemy i ze wszelkich aktów, gdzieby się tylko znajdowały eliminować dozwalamy; JWJPana Hipolita Łaniewskiego Wołka prezesa sądów Gra. appellacyynych Wileńskich, i jako rodzonego siostrzana i naturalnego successora zeszyłych rodzonych wujów jego Biskupa i Kanonika Wołczaskich, i jako dziedzica dobra Suderwę za osobnym dokumentem posiadającego, niemogącym się nigdy i przez nikogo kwestyonować dziedzicem i successorom wszelkiego po wsiach swoich spadku jawnie ogłoszamy, uznajemy, i wszelkie w tey mierze uczynione ze strony naszej zarzuty i pretensorstwo, jako żadnego fundamentu nie mające reklamujemy, wieczyście umarzamy, i przez gazetę Kur. Lit. umorzyć, reklamować, i niniejszy nasz dokument do wiadomości publiczney podać, submitujemy się i dozwalamy, słowem o nic zgola żadney pod żadnym tytułem, pretextem i wynalazkiem do domu JWW. Prezydentow Wołków, i do ich successorów, ani nam samym ani successorom naszym salwy nie zostawujemy; i natośmy wydali ten nasz wieczysto kwietacyyny dokument, który przy uproszonych WW. Pieczętarzach własnymi podpisami stwierdzamy. Działo się dnia 8 mca

grudnia 1819 roku, u tego wieczysto kwiatocynnego dokumentu podpisy aktorów poniżej świadectwa Pieczętarzy następnie się wyrażają. Aniela z Wolezaskich Petrozolinowa, Teofil Wolezaski mpr.

Za pieczętarzów podpisali się: pierwszy, Tadeusz Kiersnowski adw. sądów Ziem. powiatu wileyskiego; drugi Tomasz Korwin Petrozolin Szambelan. Jakowy dokument po przyznaniu onego przez osoby w górze wyrażone jest w księgi Ziem. wieczyste ptu Mińskiego wpisanym, z których i ten wypis tegoż czasu pod pieczęcią urzędową Ziemską Ptu Minskiego stronie rekwirującej jest wydan.

Zgodziłem z księgami Hilary Jakubowski Ziem. Min. Regent

Roku 1819 mca xbra 31 dnia, że takowy ekstrakt dokumentu kwiatocynnego przez Redakcyą Kur. Lit. przyjętym być do druku może, w tym Sąd Ziem. Ptu Wileńskiego zaświadcza. Ludwik Wollowicz Sędzia Ziem. Wileń.

2. Exerpt z Protokołu Sądowego Ziemskiego ptu Nowogródzkiego oświadczenia w dacie poniżej zapisanego a w roku terażniejszym 1820 mca styczni 26 dnia za podaną prośbą pod pieczęcią urzędową Ziemską Nowogródzką stronie potrzebującej jest wydan.

Roku 1820 styczni 26 dnia. Gdy pomimo wszelką usilność jaką z swej strony czynią JWW. Konstanty były pólkownik wojsk Polskich i kawaler, Franciszek Chor. Ptu Nowogródzkiego Rajeccy, zastawni dóbr Mozeykowa i Solecznik prsessorowie, w przyspieszeniu rozliczenia się z JWW. Józefem i Alexandrem Hrabiami Chodkiewiczami, a zład ułatwienia exdywizyi dóbr pod rozdział wierzycieli oddanych podobało się interesowanym z różnych względów do tego osobom rozgłaszać: iż ciż JWW. Rajeccy celem dłuższego utrzymywania się przy dobrach zastawą dzierżanych, czynią zwłokę i trudność w wyprowadzeniu exdywizyi; ku okazaniu współwierzycielom nierzetelności tej rozgłaszanej opinii, umieszcza się tu po krótku następne interesu prowadzenie, w roku 1816 po oświadczeniu JW. Alexandra Hrabi Chodkiewicza dóbr jego schedy na rozdział wierzycieli, JWW. Rajeccy znając swoje fundusze na ogólne interesa domu JWW. Hrabiów Chodkiewiczów użyte, uzyskali wyrok Rządzącego Senatu dnia 28 augusta 1817 roku, zalecający sądowi drugiego departamentu Kijowskiego, żeby ten przez sąd dzielczy fortunę Starosty Zmudzkiego Jana Chodkiewicza na dwóch jego synów Józefa i Alexandra rozdzielił, długi rodzicielskie Rajeckim należne zliczył, i one na obu schedach Hrabiów Józefa i Alexandra Chodkiewiczów zabezpieczywszy, na schedzie samojednego Hrabi Alexandra odkrył konkurs, ku zadosyć uczynieniu własnych jego wierzycieli. Ten sprawiedliwy Senatu wyrok nie-mało bez wątpienia dla współwierzycieli przyniósł ulgę; gdy połowę należności JWW. Rajeckich na schedę drugą do exdywizyi nienależną odrzucił, za przypadkiem sprawy w sądzie dzielczym Czarnobylskim umocowany JW. Hrabi Alexandra temu sądowi oświadczył: że rozliczenie długów JWW. Rajeckim należnych nastąpi w udzielnym tychże JWW. Rajeckich z opieką JW. Hrabi Józefa kompromisie, na co gdy stawajaca w tym sądzie opieka i wierzyciele JW. Hrabi Alexandra zgodzili się. Sąd dzielczy Czarnobylski obliczenie JWW. Rajeckich w udzielnym z opieką kompromisie zatwierdził. A takowy wyrok sądu drugiego Departamentu Kijowskiego dnia 21 grudnia 1818 roku zaaprobował. Lecz gdy w późniejszym czasie do takowego kompromisu opieka JW. Hrabi Józefa pod różnemi przyczynami nie przystąpiła, JWW. Rajeccy udawszy się w tym ze skargą do Rządzącego Senatu zyskali dnia 2 kwietnia 1819 roku ukaz do sądów drugiego Departamentu Grodzieńskiego i Kijowskiego, zalecający zagnanie stron do rozprawy w kompromisie, jakoż

JWW. Sylwestrowicz opiekun za plenipotencyami od współ opiekunów i Rajeccki Chorąży za plenipotencyą brata swojego czyniący w dniu 23 marca 1819 roku w aktach Ziem. Nowogródzkich przyznany dokumentem wybrali do kompromisu osoby i na wyprowadzenie onego termin 10 lipca 1819 roku naznaczyli; gdy zaś i w tym terminie dla niewiadomych przyczyn opieka Hrabi Józefa do kompromisu nie stanęła JWW. Rajeccy w skutek uczynionego w dokumencie warunku wydali do nowego zjazdu obwieszczenia: pierwsze 11 lipca, drugie 8 augusta, trzecie 4 septembra 1819 roku wszystkie w aktach Grodzkich Lidzkich zeznane i za wszystkimi taż opieka do opisanego kompromisu nie przystąpiła i nie zjechała. Z jakowego powodu JWW. Rajeccy udali się do Sądu drugiego Departamentu Gubernii Grodzieńskiej z dopomnieniem się o skutki ukazu senackiego dnia 2 kwietnia, i uzyskali dnia 14 stycznia 1820 roku dekret przez policyą objawić nakazany, zalecający opiece od daty 20 stycznia w dwóch miesiącach rozstrząść się w opisanym kompromisie. W tym krótkim opisanu macie szanowni współ wierzyciele rzetelną wiadomość postępowania Rajeckich, sądzie, kto jest przyczyną zwłoki w otrzymaniu należnej wam satysfakcyi. Dalecy aż nadto Rajeccy winie o tę zwłokę JW. Jenerała Chodkiewicza (bo ta jak jest przeciwna znanemu jego charakterowi, jak własnym jegoż interessom szkodliwa) oddają tę rzecz do opinii całej publiczności, a na zamiar własnego usprawiedliwienia się podając do akt powiatowych niniejsze oświadczenie że one dla wiadomości interessowanych osób w gazecie Kur. Lit. umieścić postanawiają zapowiadam, i ze zlecenia samych aktorów takowe oświadczenie podpisuję Ignacy Rajeccki.

Takowe oświadczenie wolne jest do podania do druku zaświadcza Felicyan Siemiradzki Pisarz Ziem. Ptu Nowogródzkiego.

Zgodność z protokołem poświadczam Józef Płoński Reg. Ziem. Ptu Nowogródz

2 Gdy za oblięciem pod datą r. 1816 8bra 5 d. przezemnie niżej podpisanego i żonę moją, JP. Wincentemu Kaczynskiemu na sumwę złotych 7,500 wydanym, tenże JP. Kaczynski po wyliczeniu z opieki, wszystkie pieniądze wraz z procentami ode mnie przyjął i nato dokument kwiatocynny w grodzie Ptu Wileńskiego zaprzysnął, skoro wszakże oblię wspomnionego, bratu swojemu JP. Janowi Kaczynskiemu tu nieobecnemu w lokacyą oddanego, niemógł zwrócić i do- qd jeszcze niezwrócił; obwieszcza się zatem: iż oblię wzmiankowany, iako już w zupełności opłacony, zostaje bez waloru i do żadnych układów użytym być niemoże, w Wilnie 1820 r. februaryi 3 dnia. Karol Sylwestrowicz.

2 Doczytuiać w kuryerze Litewskim pod N. 296 awizacyą przez Zegarmistrza Wileń mieszczanina Joachima Sawickiego zamieszczoną ostrzegającą publiczność; ażeby nikt o aredę kamienicy mojej nie traktował. dla tego że Dekretem oczewistym Grodzkim Ptu Wileń. sądzono dla iego rub srebr. 240 kop. 48, znana za obowiązek nawzajem tegoż zegarmistrza Sawickiego ostrzedz, że lubo ten dług iako z oblięga zawinienia urosły, nayniewinniej na mnie był poszukiwany, wszakże gdy udało się temuż Zegarmistrzowi Sawickiemu uzyskać Dekret, niechże będzie wolno mu powiedzieć prawdę, że za nader wcz sra zaymuie go myśl względem inekwitacyi, bo sązione sobie pieniądze może jeszcze i przed terminem odbierze, a przeto niepowinien sobie robić nadziei gospodarzenia w obcym domu. Marciana z Myszkowskich Sikorska.

Ze być może takowe pismo umieszczone w druku świadczę. Prezydent Urban Jazdowski.